

Berga, 26 de setembre de 1950.

Apreciat Dr. Vicens:

Veritablement estic avergonyit de no haver-l'hi escrit ni una sola lletra fins ara, però es el primer moment, tal vegada, que puc gaudir d'un xic de tranquil·litat dins aquesta vida militar tant pertorbadora.

Després dels primers dies d'estada ací, inutilitzats per l'esforç d'adaptació, en vaig veure ocupat pel treball d'instrucció intensiva dels nous reclutes com a preparació de les maniobres realitzades la passada setmana a la polina. Malgrat els típics combats renyits amb aquest malaven-

turat ambient durant l'època a qu'eu
referixo, no he pogut eullestir el no fe-
me treball que vaig enfortar-me. Ha
sigut la xtraña situació espiritual que
tot això m'ha produït la causa del meu
silenci envers vosté, encara que, un cop
vegi certes coses de lluny, espero poder
explicar alguna anécdota divertida.

Crec qu'el diu tres, ni deu vol, retor-
naré ja cap a Barcelona. Aquesta última set-
mana qu'eu resta ací procuraré treballar
quelcom i recobrar els hàbits intel·lectuals, un
fic novellats.

Des del punt de vista material no
ho he parat del tot malament a aquesta
quarantena, malgrat tot. Suposo que vosté, amb

La seva proverbial activitat haurà tingut
un fecund èxit.

El joze transmeti un respecte va-
ludo a la seva senyora i vosté rebí el
testimoni de la meua consideració

Jordi Pérez